

Muž 36 let, ženatý, 3 děti. 1 syn (13 let) z předchozího manželství, 2 děti (dvojčata, 6 let), syn a dcera, ze současného manželství. Manželka (36 let) touží po dalším dítěti.

Kolik máte dětí ?

Mám tři. Se starším synem se bohužel něco přes rok nestýkám, díky neshodám s jeho matkou. A pak mám dvojčata, syn a dceru, se svou současnou manželkou.

Jak jsou děti staré ?

Nejstaršímu synovi je 13 let a dvojčatům bude 6 let.

Jaký vztah máte k synovi z prvního manželství?

Myslím, že teď je to špatné. Zklamal jsem se v něm. Je silně pod vlivem své matky, se kterou bohužel dobře ne vycházíme. S bývalou ženou jsme se rozvedli, když mu byly 4 roky. Odstěhovali se ode mne k rodičům bývalé ženy, což je asi 50 km daleko. Dohodli jsme se na návštěvách o víkendech, jednou za 14 dní. S bývalou ženou jsme vycházeli špatně. Často se s ní nešlo domluvit vůbec. Cítila se velmi ublížená.

Proč jste se rozvedli?

Nerozuměli jsme si. Byli jsme oba mladí. Žena otěhotněla po naší krátké známosti. Vzali jsme se a bydleli u mých rodičů. Neklapalo to. Žena se jednoho dne sbalila a i se synem odjela ke svým rodičům, a už se nevrátila.

Vadilo Vám odloučení od syna?

Ze začátku dost. Byl jsem na něj zvyklý a pomáhal jsem s péčí o něj. Byl jsem rád, že ho můžu vídat, alespoň o víkendech. Nad svěřením do mé péče jsem neuvažoval. Všechno šlo nějak rychle a ani nebyla doba, vhodná na takové postupy.

Pravidelný styk udržujete po celou dobu od rozvodu?

Prvních pár let ano, ale postupem času jsem polevoval. Neměl jsem příliš náladu na neustálé narážky a handrkování se s bývalou ženou. Také jsem byl mladý a užíval si svobody. Když jsem začal chodit s mou současnou ženou, bylo synovi necelých 6 let a vídal jsem se s ním docela málo. Mé ženě vadilo že mám se synem takový vztah a donutila mě, abych se

víc snažil. Domluvil jsem si zpět „naše“ víkendy. Nakonec jsem byl rád, že to tak bylo. S mojí novou ženou syn vycházel velmi dobře. Bylo to celkem pohodové období. Bývalá žena sice občas vytvořila problém, ale já měl podporu a motivaci, a tak jsem to řešil v klidu. Před 3 lety se syn vyjádřil, že by chtěl dál žít s námi. Probrali jsme to společně, a po kupodivu klidné dohodě s jeho matkou se přestěhoval k nám.

Jaké bylo vaše společné soužití se synem?

Naše společné soužití bylo celkem bezproblémové až do okamžiku, kdy se bývalá žena rozhodla syna citově vydírat. Za ¾ rok, který u nás žil, ho ani jednou nenavštívila. On byl za ní asi 4x. Musel jsem ho tam odvézt já a nebo si domluvil odvoz u tety, matčiny sestry. Bývalá žena se vymlouvala na to, že nemá auto a na cestu vlakem nemá čas a peníze. Často mu ani nezavolala, protože hovor by ji stál hodně peněz. Za to, že se nemohou vidět, vinila mne. Syn byl z takové situace smutný. Střídavě matku chápal a nebo na ni byl rozzlobený, že není schopná pro něj něco udělat. Ještě na Vánoce se radoval z dárků a říkal, že je u nás spokojený a šťastný. Pak si domluvil návštěvu u matky, protože ona se o vánoční čas sama aktivně nezajímala. Teta ho k matce dovezla. K nám už se nevrátil. Netuším, co se na návštěvě stalo, ale syn mi po telefonu sdělil, že chce být u matky, protože se mu po ní stýská. Pak následovalo několikaměsíční martyrium se soudy, kde jsem se dozvěděl opravdu „zajímavé“ věci o sobě a mé současné ženě. Dodnes nechápu, kde se to v M. vzalo. Velmi jsem se zklamal.

Kontaktoval jste syna od té doby? Chtěl byste ho vidět?

Několikrát jsem zkusil přes email a smsky syna kontaktovat, ale výsledek byl ten, že mi buď neodpověděl, nebo nesmyslně vyhrožoval, ať nechám jeho matku na pokoji. Moje současná žena mi ve styku se synem nebrání, ale sama ho již vidět nechce. Dost jí ublížil.

Máte ještě dvojčata, takže jste děti se svou současnou ženou plánovali?

Ano. Svou současnou ženu jsem si bral s tím, že jsem věděl, že si děti moc přeje. Pochází z velké rodiny. Má 4 sourozence.

Byl pro Vás problém představit si další potomky?

Přiznám se, že trochu ano. Měl jsem za sebou špatnou zkušenost, a tak obavy byly. Jenže svou ženu mám rád, tak jsem jí chtěl její přání vyplnit. Nakonec jsem si řekl, že tentokrát to

bude jiné, lepší. Těhotnění nám bohužel nešlo ideálně, takže jsme museli podstoupit umělé oplodnění.

Jakou reakci to ve Vás vyvolalo?

Byl jsem rozpačitý. Chtěl jsem vyhovět ženě, ale bál jsem se toho, co přijde. Nevěděl jsem pořádně, co takové umělé oplodnění obnáší. Bál jsem se toho, že jsem neplodný. To je pro chlapa docela nepříjemné. Hodně jsem měl obavy z toho, že můžeme mít klidně dvojčata, nebo dokonce trojčata. To jsem si vůbec neuměl představit.

Jaké byly výsledky umělého oplodnění?

Příčina neplodnosti se zjistila u ženy. Já jsem „zdravý“. Nakonec se nám hned na první pokus narodila dvojčata.

Jak probíhalo těhotenství Vaší ženy?

Samozřejmě jsem byl rád, že se to povedlo. Přetrvávala ve mně ale obava z dvojčat. Říkal jsem si, jak to zvládneme? Že to bude náročné. Také jsem se bál o ženu. Příčinou neplodnosti byly jisté fyzické problémy, tak jsem měl obavy, aby obě děti donosila v pořádku. Těhotenství bylo od začátku rizikové. Docela dlouho měla žena nevolnosti přes celý den, často zvracela. Musela být dokonce i hospitalizovaná. Ve druhé polovině těhotenství začala mít stahy, takže opět ležela v nemocnici. Navíc jsme v té době rekonstruovali byt. Bylo to dost hektické období. Vlastně jsme si moc neužívali radost z těhotenství. Ve 34. týdnu ženě odtekla voda. Protože děti nebyly v ideální poloze, musely na svět císařským řezem. Kvůli nezralosti byly první dny hospitalizované na novorozenecké JIPce. Žena také, takže jsem za dětmi docházel sám, dostával jsem informace od lékařů a tlumočil je manželce. Dost jsem se o všechny bál. Dcerka měla navíc druhý den po porodu vážné komplikace, kvůli kterým ji museli přeložit do Motola, kde ji operovali. Mohla nám umřít. Bylo to hodně náročné. Vlastně samý stres.

Říkal jste, že Vaše žena touží po dalším dítěti. Nemá také obavy?

Mám pocit, že si to nepřipouští. Jejím snem je normálně otěhotnět, donosit jedno zdravé dítě a normálně ho porodit. Samozřejmě těhotenství bez problémů a hospitalizací. Asi ji chápu, ale nevěřím tomu. Minimálně bychom museli na umělé oplodnění.

Mám z Vás pocit, že byste tento proces znovu absolvovat nechtěl?

Spíš ne. Mám 3 děti. Se starším synem se sice nestýkám, ale i ti dva mladší jsou až kam. Bude jim 6. Příští rok nastupují do první třídy. Myslím, že se s nimi ještě „zapotíme“. Přiznám se, že další dítě, nebo děti si nedokážu představit.

Zná Vaše žena tohle Vaše stanovisko?

Bavili jsme se o tom. Příliš nadšená z toho, že nechci další děti, nebyla. Myslím si, že ale stále doufá, že přijde nějaká změna. Že třeba otěhotní, nebo si pořídíme větší byt, aby měla argument, proč by to šlo.